

ENG

I cannot cause light; the most I can do is try to put myself in the path of its beam. It is possible, in deep space, to sail on solar wind. Light, be it particle or wave, has force: you can rig a giant sail and go. The secret of seeing is to sail on solar wind. Hone and spread your spirit until you yourself are a sail, whetted, translucent, broadside to the merest puff.

— Annie Dillard, *Pilgrim at Tinker Creek*, 1974

Just because you are seeing divine light, experiencing waves of bliss, or conversing with Gods and Goddesses is no reason to not know your zip code.

— Ram Dass, *Be Here Now*, 1971

It is everywhere;
touching the wet sheet hanging to dry,
the polished surface of a table,
the plastic sign of the convenience store downstairs,
the kitchen still lifes she leaves behind,
the cracked bathroom tiles,
the plant's rotten leaf,
the breakfast remains tangled with cables and hard drives,
the milk splashing into a bowl of Chocapics.
(Contemplation is not for the weak.)

A small optical event that keeps returning. An everyday situation becomes a flare, each circle a mantra. A sexy loop. Part of a non-voluntary documentary practice, perhaps. Or something closer to a ritual.

Astral projection was once imagined as a way of leaving the body. A time for metaphysical experiments, altered states, spiritual awakening, and ways of seeing beyond the visible. Can you leave your body if you repeat something long enough?

CAT

No puc crear llum; el màxim que puc fer és intentar situar-me en el camí del seu feix. És possible, en l'espai profund, navegar amb el vent solar. La llum, sigui partícula o ona, té força: pots muntar una gran vela i avançar. El secret de la visió és navegar amb el vent solar. A fina i expandeix el teu esperit fins que tu mateix siguis una vela, esmolada, translúcida, oberta al més mínim impuls.

— Annie Dillard, *Pilgrim at Tinker Creek*, 1974

El fet que estiguis percebent llum divina, experimentant onades d'èxtasi o conversant amb Déus i Deesses, no és cap motiu per no saber el teu codi postal.

— Ram Dass, *Be Here Now*, 1971

És a tot arreu;
tocant el llençol estès, encara humit,
la superfície polida d'una taula,
el rètol de plàstic de la botiga de sota de casa,
els bodegons que va deixant a la cuina,
el trencadís del terra del bany,
la fulla podrida d'una planta,
les restes d'esmorzar entre cables i discs durs,
la llet esquitxant dins d'un bol de Chocapics.
(La contemplació no és cosa de febles.)

Un petit esdeveniment òptic que es repeteix. Una situació quotidiana esdevé un reflex, i cada cercle, un mantra. Un *loop* sexy. Part d'una pràctica documental no voluntària, potser. O una cosa més propera a un ritual.

La projecció astral es va imaginar com una manera de sortir del cos. Un temps per a experiments metafísics, estats alterats, despertars espirituals i maneres de veure més enllà del que és visible. Pots sortir del teu cos si repeteixes res prou vegades?